

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13167/2025
08.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Владиславе Милићевић, Марине Милановић, Татјане Миљуш и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ... код ..., чији је пуномоћник Бранко Франц Бутолен, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5739/24 од 15.05.2025. године, у седници одржаној 08.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5739/24 од 15.05.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5739/24 од 15.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 7195/22 од 08.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужене за прекид и застој поступка. Ставом другим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе учињено поднеском тужиоца од 06.02.2024. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете у виду неисплаћених износа инвалиднине у периоду од 01.09.2019. године до 31.12.2020. године исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на досуђене износе на име накнаде због неисплаћене инвалиднине у периоду од 01.09.2019. године до 31.12.2020. године исплати законску затезну камату на појединачно опредељене месечне износе од 25-ог у месецу до последњег дана у месецу. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћене инвалиднине за период од 01.01.2021. године до 30.11.2023. године исплати износ ближе наведене тим ставом изреке са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 120.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом седмим изреке, одбијен је захтев којим је

тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на досуђени износ трошкова парничног поступка исплати законску затезну камату од пресуђења до извршности. Ставом осмим изреке, тужилац је ослобођен плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5739/24 од 15.05.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем и шестом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремено ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23), јер не постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права, већ се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање. Предмет тражене правне заштите је захтев тужиоца за накнаду штете по основу неисплаћене инвалиднине у периоду од 01.09.2019. године до 31.12.2020. године. У конкретном случају, решењем САПК, Скупштина општине Сува Река – Дирекције за судску праксу и инспекцијски рад број 5-218 од 03.06.1971. године тужиоцу је признато право мирнодопског војног инвалида V групе са 70% инвалидитета, са правом на личну инвалиднину у износу од 391,00 динара почев од 01.04.1971. године, као стално. У утуженом периоду тужена није исплаћивала тужиоцу инвалиднину у износу утврђеном вештачењем. Стога су нижестепени судови усвојили тужбени захтев применом члана 155 и 172. Закона о облигационим односима у вези чланом 69. и 71. Закона о основним правима бораца, војних инвалида, цивилних инвалида рата и чланова њихових породица („Службени гласник РС”, бр. 18/2020).

Побијана другостепена пресуда не одступа од судске праксе у погледу примене одредбе материјалног права како када је реч о праву тужиоца на исплату доспелих месечних износа који су предмет његовог потраживања, који тужиоцу нису исплаћени незаконитим и неправилним радом органа тужене (члан 172. став 1. Закона о облигационим односима), тако ни у погледу затезне камате на доспеле неисплаћене износе, јер проузрокована штета доспева даном њеног настанка (члан 186. ЗОО).

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 27.05.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 458.260,80 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то применом члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић